

129. Αἱ τυπικαὶ τῶν μνησίων διατάξεις - Τὸ τυπικὸν τῆς Μεγ. ἐκκλησίας -
τὰ διάφορα ἐπιδοθέντα ἀρχαῖα τυπικά τῆς Μεγ. ἐκκλησίας καὶ τῶν μοναστη-
ρίων καὶ διάφορα ὀνόματα - Τὸ ἱεροσολυμιτικὸν τυπικὸν καὶ τὰ βοηθήματα
πρὸς καθάρτιστον πλήρους τυπικοῦ τῆς ἐκκλησίας - Ἀνέκδοτον τυπι-
κὸν Γερμανοῦ πατριάρχου περὶ τῆς νηστίας τοῦ κυρίου Σταυροῦ.

Ἐκ τῶν ^{ἀνωτέρω} ἀποστολῶν τῆς ^{μεταξὺ} Διονυσίου - Βαρδοκαμιαίου ἐπιπέδου
κεντρικῆς ἐκκλησίᾳ ἐισήρουσῆς, ἡς μνησίων καὶ ὁ Βαρδοκαμιαῖος ἢ περὶ
δικριώσεως Διονυσίου τοῦ Βουλκομά, ἢ καὶ περὶ τῆς ἰσως συνοδικῆς
γένεσος, οὗ κατ' εἰσῆγινον ἔγραψεν Διονύσιος τὰς ἀνεκρίσεις. ὡς περὶ
τὰς τυπικὰς τῶν μνησίων διατάξεις ἑνταῦθα λέγει ὁ Λέων, ἃς διετηρή-
θησαν ἀπόφασις. ἐν τούτοις ὁ Βαρδοκαμιαῖος φράσας αὐτοῦ ἐν γρά-
φῃ καὶ ἐξῆς: "ἐν ἑστέροις κατ' ἐπίστασιν τοῦ θαυμασιωτάτου κυρίου Γρηγορίου,
κατεχώρισται ἡ ὅλην τὸ δωδεκάμηνον τὸ τυπικὸν τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ
Μεγ. ἐκκλησίας κατὰ τῶν ἀνέκαθεν καὶ ἐδοθέντων εἰς αὐτὴν διατάξιν τῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς ἀκολουθίας, νεωστὶ δὲ διακρινουμένη καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τῶν
ἐπιδοθέντων ἐκκλησίας... διὰ τὰ διατηρῆται ὡσαύτως ἢ περὶ τὸν ἐκκλη-
σιαστικὸν ἀποστολικὴν εὐταξίαν καὶ συνέφωνα... καὶ οὕτως οἱ καὶ ἐκκλη-
σιαστικῶν ἀποστολικῶν ἐχόντων, ἄφορον εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ βελτίον τοῦ αὐτοῦ
τυπικοῦ καὶ ὁδοῦ... καὶ ἀνευδύνωσιν ἐν ὁλοκλήρῃ καὶ ἀνευ χαρμῶν
τῆς τῆς ἐκκλησίας ἀκολουθίας, ὅταν βέλτερον συμφέουσι δύν-
κα ἢ ἑστέροις ἐπὶ τῆν αὐτὴν ἡμέραν. ὅτι δὲ τῆς τυπικῆς ταύτης διατά-
ξεως ἐξαίρεσέντα οἱ ἐν τοῖς μοναστηρίοις διακρίβοντες, ἐδήλωσε τοῦ
καὶ αὐτῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ῥητῶν ἐπιδοθέντων εὐδὲς ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ ἐπι-
πέδου τυπικοῦ: "τὰ ἱερά βροναστηρία φυλάττονται κατὰ χρῆμα ἀποστο-
λικὸν τὰ ἀρχαῖα τυπικά ἢ ἢ, αὐτὰ τὰ κριτικὰ ἕκαστον, ἀκολουθε-
σιν ἀποσπαστικῶς καὶ ἰδίᾳ τάξιν ὡς ἐξ ἀρχῆς ὄρισται διὰ τοὺς ἐν αὐτοῖς
μοναστάς, οἵ τε ἐν ἐκκλησίᾳ ἑστέροις... καὶ ὁλονύκτιοις ἀφρονισμοῖς
διανύουσιν ὑψηλότερον τοῦ κοσμικοῦ βίου διάγοντες". ἐκ τούτου
συμπεραίνει ὅτι ὅτις ἀποδέχονται ἢ ἐκκλησία τὸ τῶν τυπικῶν,
καὶ δὲ λεγόμενα ὑποὶ τοῦ Λεωνίου, "ἵνα μὴ βέλτερον χειρῶν καὶ
διόρθωσιν καὶ μεταρρυθμίσιν τῶν ἐν τοῖς μνησίοις ποταμῶν τυπικῶν."

αναφέρονται εἰς τὰς ὀλίγας διατάξεις, αἵτινες εἰσὶν ἐγκριστικαί
 εἰς τὰς προτέρας τῶν βενταίων ἐκδόσεις, ὁμοίως ἢ εἰς τὴν παρῆ-
 ρωδεῖσαν πλέον διάχρονου βιακραίνου σερᾶν ἢ δέσιν τῆς ἐπι-
 κλησιαστικῆς ἀπολυτοῦ, ὡς π.χ. τοῦ ἐσθινού εἰς ἡγελίς ἢ τῶν
 παραβασιῶν μετὰ τῆς "βενταίας", αἵτινες ὄντως ὡς ἀπὸ τῶν ψαλλόντων
 ἐν τοῖς ἐγκρισμοῖς, ἐκείνων ἐκείνων, ὅπου διαγορεύει τὸ πάλαιον τυπι-
 κόν. "Τὸ ἔσθινον δὲ τυπικόν, ἀπὸ τῆς", ἢ ὀνομαζόμενον "τῆς Μ. ἐκκλη-
 σίας", ὡς ἐξεδόθη κατ' ἰδίαν ἀρσάφισιν ἢ γνήσιον, ὡς φαίνεται, κα-
 τὰ τὸ ὡριωψάκτου ^{ἔργον τῆς ἀσπασίας} "τοπικόν ἐκκλησιαστικόν κατὰ τὴν τάξιν τῆς τοῦ

Χριστοῦ Μεγάλου ἐκκλησίας, μὲν καὶ τῆς σερᾶς ἢ ἀσπασίας σημειώσων
 τῶν κατὰ καιροὺς χρηματισάντων πρώτοψακτῶν, συλλεγῶν ἢ ἐκδοθῆναι
 κατὰ Κωνσταντίνου ὡριωψάκτου τῆς Μεγάλου ἐκκλησίας".² Ὁντως οὗτος κα-
 τὰ τὴν σίταξιν ἔχει εἶναι πρὸ ὀφθαλμοῦ τῶν ὡρὸ ἀπὸ ὁμοτέχνων τὰς ἐργα-
 σίας, ἀλλὰ ἢ διορθώσων τε ἢ ἰορροθῆσων τῶν πατριάρχων Κωνσταντινουπόλεως,
 Κωνσταντινίου Α' ἢ Γρηγορίου Β'. ἢ ὁμοίως τὸ τοπικόν τούτο αὐτὸς αὐ-
 τὸς ὁ ἐκδοτὴς, ὅπου γράφει ἢ ὁ Λέοντος, ἐδεώθησεν ὡς "ὡρὸ καιρὸν"
 ὡριωψακτῶν, "ἔως οὗ γραφῆ τέλειον ἢ", ἐπὶ τῆς ^{τῶν 1836} "κατὰ τοῦ Γεδεών, ὡρὸ
 τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου, τῆς γνήσιον ἢ συμβουλή ἢ τῶν σχολαίωντων πατρι-
 ᾶν Κωνσταντινίου Α' μετὰ τὸ πάλαιον μελέτη ἢ ἐξεδόθη φροντὶδι Κωνσταντίνου
 ἀριστοψάκτου σερᾶσων ἢ τούτου".³ Τούτο τὸ "ὡριωψακτῶν", ὡρὸ περι-
 ἦλθε διὰ διαφόρων ἐπιτροπῶν κατέστησεν ὡς δέμα μελέτης δὴσιν ἢ διορ-
 θώσων εἰς τὸν ὡριωψάκτου Γεώργιον Βιολάκη ἐξεδόθη "ὡριωψακτῶν ἢ
 ἀριστοψακτῶν", ὅπου "οὐδὲν εἰσηγάγε σαρὶς ἢ νενας ἀσπασίας" κατὰ Μ. Γεδεών,³
 (κατὰ αὐτοῦ)

¹ Ἐπιπέσων κατὰ τοῦ π. Μ. Γεδεών ἀπὸ τῆς χειρογράφου τῆς ἐκδό-
 σω βιβλιοκρισίας ἐνδὲν ἐμάσων, εἰ μὴ ἔταν ἐκείνων τῶν ὅπου τῆς ἐπιτροπῶν Βυζ-
 σιουσιῶν, ἐκδοθῆσιν ἢ 1932, σ. ~~111~~ τῶν ὅπου ὁ ἄνω ὅπου π. Δημ. Σάφου "Κατάλογος τῶν
 χειρογράφων τοῦ ἑλλην. φιλελεγ. συλλόγου Κωνσταντίνου", ἐν μὲν 132, σ. 539-541 ὡρὸ
 χουσε ὡρὸ τῆς αἰ κριτικῆς διατριβῆς (ἔδω ἢ τὰς ἐπιτροπῶν παρῆσων) τῶν
 ἀριστοψακτῶν μετὰ ἀπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὁ π. Μ. Γεδεών. ² ἐν Ἀθήναις 1842 "μετὰ τὴν ὡρὸν
 ἀπὸ τῆς ἀσπασίας ὡρὸς χρῆσιν τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ἑλληνικῶν ἀριστοψακτῶν τῆς ἐπὶ τῆς
 τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ὡρὸ Ν. Α. Φορμαίει". ἢ ἢ ἐκδοθῶν ἔγινετο ἐν Κωνσταντίνῳ ἢ 1837.
³ ἐκκλ. ἀπὸ τῆς τῆς 1915, σ. 119. ὡρὸ χουσε ὡρὸ τούτοις ἢ διαφόροι μὲν ὡρὸ ἀριστοψακτῶν
 ἢ ἢ ὡρὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐπιτροπῶν ἐγράφη ἢ ὁ Δημ. Χατζηπολύζωνος τῶν "ἐπιτροπῶν
 ἐπιτροπῶν τῶν βιβλίων" ὡρὸ ἀριστοψακτῶν ἐν χερσὶν Κωνσταντίνου 235 ἐν 27 κεφαλῶν!

ιδιών τ' οφείναι, μετά δεκάετην ἐργασίαν τῷ 1888 ἐκ τοῦ πατριάρχικου τυπογρα-
 φείου.¹ ἢ φαίνεται ἤδη ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Λεοντίου, ὅτι ἡ ἐκκλησία δεῖ
 εὐεργετῆ εὐδοκίμον ἢ πλῆρες τὸ τυπικὸν τούτου, ἀφοῦ ἐπέτελλαν τῇ εὐεργεσί-
 α γὰρ μὴ μετακινήσειν τὰς ἐν τοῖς μηναίοις τυπικὰς διατάξεις,² ἀρα δὴ ἵ-
 σχύει πλῆρες ἢ ἀδυνακὸν τὸ ἐκκλησιαστικὸν τυπικόν. Πρὸς σὸν ἰαξίν
 αὐτοὶ μέλλουσι νὰ συμβιβάσωσιν ἄλλα τε ἢ τὰ ἱεῖς σχετικὰ:

1) Α. Δημητρίεβσκη, "Τυπικὸν τῆς Μητ. ἐκκλησίας Κωνσταντινουπό-
 λεως θ'- Ι' αἰῶνος", ἐκ τῆς Παναμαχοῦ 266 (241). Τὸ τυπικὸν (ἀρχαῖον) εἶναι "τῆς
 ἑνὸς τοῦ Αὐτοῦ μεγάλου ἀρχιεπίσκοπου..."

ὁ Νούκιος ἢ Νούντοισι ματῆγγο ἐπ Κερκύρας, ἦν καταλιωὺν μετέβη ἐπ
1545 εἰς Βενετίαν καὶ εἶτα ὑφ' ἰνγηγη διαφόρα μέρη τῆς ἀνατολῆς καὶ Ἀύστου συ-
νηδύων τούτου Καρόλου Ε' σύμβουλον Georg Veltwick, ὅστις ἀναφέρει
εὖλος εἰς τὴν ἐκκλ. ἱστορίαν. Ἐγραφε καὶ 86 παραυνευ καὶ κεφάλαια κτλ.¹
ἐν τούτῳ τοῦ ἱερολόγου ἐν ᾧ τὴν τοῦ τυπικοῦ ἐξαιρη ἀξίαν καὶ ἀγαθάνορην
τον ἀνδρα

Τοῖς ἐν τῷ Ὀγιωτάτῳ κλήρῳ ἐναριθμουμένοις χριστιανοῖς ὀρθοδοξοῖς
Ἀνδρόνικος Νούκιος ὁ Κερκυραῖος ἐν Κυρίῳ χαίρειν. -

Ἰλλούκις μοι ἀπορῆσαι συνέβη τίνος χάριν, ᾧ θεοτίμητοι μύσται καὶ πρόσπο-
τοι τοῦ θεανθρώπου Ἰησοῦ, οἱ τὰς ἱεράς βίβλους πρό ἡμῶν ἐκτυποῦν ἐχειρίσαντες καὶ τῶ
ἐλεγομένου τυπικοῦ σὺν τοῖς κτύτου ἀπορρητοῖς οὐκ ἐμπισθῆσαν δι' οὐδὴ καὶ ταῖς
ἐλαυς ἀπάσαις βίβλοις, λέγω δὴ ταῖς πρὸς ἐκκλησιαστικὴν συντενούσασιν ἀκόλως
καὶ, χρῆσθαι πρὸς δόξαν καὶ ὕμνον τοῦ παμβασιλέως θεοῦ καλῶς καὶ ἀπατα-
τως ἐχομεν. Οὐ γὰρ οὖν οἶομαι τοὺς ἀνδρας διὰ τινος ῥοσθυμίας ἢ φειδῶ χρι-
στῶν εἰς τὸ ἀναβαλέσθαι τούτῳ. Ἐργὸν γὰρ αὐτῶς ποσὸς ἀνακλώμαντος κρεῖ-
στάς γερονότας ἀλλὰ τί δι' οὖν τὸ αἰτιῶν ἦν; τὸ τὴν βύβλον ἠπῶνιον καὶ δὲ
ὑρετοῦ τοῖς τῆδε τυχεῖν οὖσαν. Εἰ δέ γοῦν καὶ παρὰ τισιν εὕρισκετο
ἢ οὐχ οὕτως ὑγιῆς καὶ ὀλοκλήρης, ὡς παρ' ἐμοί. Ἡμεῖς γὰρ πολλὰ ποιήσαντες
καὶ διὰ πολλῶν ἀλλῶν ἀντιγράφων συγκρούσαντες διωρθώσαμεν. Καὶ νῦν κε-
κλιότες ἐσμέν τὴν βύβλον κοινὴν καὶ τοῖς πάσι εὐπόριστον ποιῆσαι, πολλὰκις εἰς τού-
τα ἀλλῶν τινῶν θεοσεβῶν ἀνδρῶν παροτρυνάντων με, διό καὶ τοῖς χαλκογράφοις αὐτῶ
ἠδῶκαμεν πολλὰ λασιασθῆναι, καὶ ἐξ αὐτῆς ὡς ἀπὸ τινος στελέχους γονιμωτά-
ριας ἀλλὰ ἀναφυομένης φανῆναι, συνερῶν χρησάμενοι καὶ χορηγῶ τῆς δασκίαν-
τάσης Δαμασκῶ τῷ φιλοχριστῶ ἀνδρί. - Τὸ δὲ τὴν βύβλον ἐμὲ συστήσῃ, ὡς ἀνα-
αἶσαν καὶ πᾶν ὠφέλιμον, περιττὸν ἠγισάμην. Τί γὰρ οὐκ εἶδεν, ὡς φίλοι κα-
θασμοὶ μοι πατέρες, ὡς οἷον τις σταθμὴ καὶ κανὼν καὶ τύπος ἐστὶ τοῦ ὀρθο-
ξωῦ ζῆν προαιρουμένης; Δι' αὐτῆς γὰρ ἐστὶν εἰδέναι ποτε δεῖ κρεῖν καὶ ἰχε-
ἐναιμῶν γέεσθαι, καὶ ποτ' οὐκ; καὶ ποτε ἐορτασίμους ἄγειν ἡμέρας, καὶ ποτ'
στεινοῦς; καὶ ποτε παννυχίσι ἀγρυπνίαι, καὶ δοξολογίαι χρῆσθαι, καὶ ποτ'
- ὡς μὲν οὖν εἰς κοινὴν ὠφελίαν ἡ βύβλος τυπωθεῖσα ἐξέδοτο, οὐ δεῖ με-
οὐ τούτου περαιτέρω διατείνεσθαι ἵνα μὴ τοῖς πρὸς πάντα μεμψιμοίρας ἔσι-
καὶ δίκην κινῆσαι λακαίνης τὰ τῶν πέλας ἐλλείμματα ῥινηλατούσῃ, οὐκ
εἰκότως ἀπειρόκαλοι φανείημεν. ὡς δὲ ἡμέτερον ἀν' εἴη μὴ τὸν ἡμῶν κόμα-
ν ἐκφασιλίξεν, τούτο καὶ μάλα καλῶς οἶδα, εἰ τί σου καὶ ἡμεῖς γράμμα-
σπραμμένον ἢ καὶ μὴ καλῶς πρὸς ὀρθογραφίαν εἶον παρεδραμε. ἀλλὰ το-
λίπες ἀποπληροῦν καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ ἡμῶν ἔχει, ὡς αἰτιοῦς γενομένου
ωπηνὶ τὴν ψυχῶν φελῆ τυπωθῆναι βίβλον. Ἔσται δι' οὖν τούτο, ὡς τὸ βιβλίου
σπασίαν τύχητ' ὠπισσάμενοι, καὶ ταῖς ἡεραῖς μυσταγωγίαις ὀμφοτέρων ἡμῶ
κίαν οὐκ ὀκνήσητε ποιήσασθαι. Ἐρρωθε. ἀπὸ ἐνετιῶν. -

¹ βλ. Meyer, Die theologische Literatur σ. 118; ὅπου παραπέμπει εἰς πα-
ρὰς τὰς βιβλίας. Οὗτος εἰς μετὰ τὴν καὶ εἰς τὴν ἐκδοσὴν τοῦ αἰθιοπικοῦ 1544

Μεγα θεωρεῖται ὡς εἰσευδή μέχρις ἡμερῶν ἀκλιβήτων τὸ Ἱεροσολυματικὸν βιβλίον ἁγίου Σάββα τοπικόν. τούτο σημαίνει ὅτι παρὰ τοῖς χρόνοις τῆς εἰσευδομῆς καὶ καταδρομῶν ἐν τοῖς μενασσηρίοις διετηρήθη μόνον ἡ ἐκκλησιολογία, τὰς ἐκκλησιολογικῶν ἀποστολικῶν τῶν ἱερῶν ἀκολουθειῶν, καὶ ἐνταῦθα ἔπειτα μεμελομένη καὶ εἰς ^{τὰς} εἰσαγγελίας ἐκκλησιολογίας, ὡς ἀριστα διαλαμβάνει τὸ ἱερὸν Συμμεν: Ἐνταῦθα δὲ καὶ μόναις καὶ σχεδὸν ὡσαύτως καὶ ἐκκλησιολογίας ἢ τοῦ ἀποβῆναι Ἱεροσολυματικῶν καὶ μενῶν βιβλίου ἁγίου Σάββα τελεῖται τάξις: ὅτι δὲ καὶ παρὰ μόνου τούτου δυνατόν ἐστὶ ταύτην γίνεσθαι, ἐπεὶ καὶ παρὰ μενασσηρίων ἐξετίθη καὶ χωρὶς ἀσμάτων πολλοὶ λαοὶ ἐν κοινοβίοις ἐκτελέλαι. καὶ ἡ τοιαύτη δὲ διάταξις, ἀναγκαστικὴ καὶ παρὰ τὴν καὶ γὰρ ὁ θεὸς ~~εἰσευδή~~ ἡμερῶν Σάββα ταύτην διετυχεύσατο, παρὰ λαβὴν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις Εὐδωμῆ καὶ Δεονιδίου, οὗτοι δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπὸ αὐτῶν καὶ τοῦ ὁμολογητοῦ χαρίτωνος παρὰ τὴν φωνήν. τῆ δὲ τοῦ ἱεροῦ Σάββα διατύπωσιν, ὡς ἐμμέλομεν, καταφραγῆτος τοῦ τούτου νότου βαρβαρῶν ἀφανισθεῖσαν, ὃ ἐν ἁγίοις παρὰ τὴν ἡμερῶν Σωφρόνιος, ὁ τῆς ἁγίας πόλεως παρὰ τὴν φωνήν, ἐξέβητο, καὶ μετ' αὐτὸν παρὰ τὸν ὁ θεὸς ~~παρὰ τὴν~~ ἡμερῶν καὶ δεονιδίου παρὰ τὴν φωνήν Ἰωάννης ἀνευῆσατο καὶ γράφας παρὰ τὸν φωνήν. ταύτην οὖν νότα καὶ λουδοῦσαι ὡσαύτως ἱεραὶ τε μόναις καὶ ἐκκλησιολογίας, πλὴν τῶν καὶ ἰδίᾳ τεταχθεῖν κατὰ καιροῦ τῆς μεγάλης ἐκκλησιολογίας καὶ κωσταντινουπόλεως ἀπὸ τῆς πόλεως τάξις καὶ τῶν ποσειδωνίων ἐκκλησιολογίας, διὰ τὸ μὴ ἔχουσαν τῆς πόλεως ὡσαύτως τοὺς ἐν τῆ πόλει: οὐ γὰρ τὸ ψαλτήριον λέγουσι, πλὴν τῆς ἁγίας καὶ μόναις μεγάλης τεσσαρακοσίων, αἱ ἱεραὶ ὡσαύτως μόναις ἀπὸ τῶν οὐτῶν." 1

Ἐπειδὴ σπανιότατον τὸ βιβλίον τοῦτο (διὸ καὶ ὁ LeGrand ἐποίησατο τὴν δόξαν σπανιστογραφίαν) 2, ἐκρίναμεν ἀναγκαστικὰ νὰ διαλάβωμεν ἐκτενέστερον ὡσαύτως παρὰ αὐτοῦ καταχωρίζομεν, ἄρα καὶ τοῦ ὡσαύτως ἐκδότου αὐτοῦ ⁽¹⁵⁴⁵⁾ ἀνδρονίκου Νουκίου τὴν λαμψρὰν προσηφνήσιν. ἐξ τῆς ἐκδόσεως ταύτης παρὰ τὴν φωνήν ἄλλα τε νῦν καὶ τοῦ ἱερομονάχου Μάρκου "συναγγραμμάτις εἰς τὰ ἀποστολικὰ τοῦ τοπικοῦ". ὅθεν καὶ ὁ τίτλος:

"Τοπικόν καὶ τὰ ἀποστολικά"

(con privilegio dello illustrissimo senato Veneto che per anni dieci nuovo ardi- ca la presente opera greca intitolata Typicon, stampare, ne far stampare, ne stampa- re, ta vendere in tutti i luoghi del suo Domicio, sotto le pene in esso privilegio contenute come amplamente nel prefato appare.

(ἐν τέλει). Ἐνετίησιν ἐν οἰκίᾳ Ἰωάννου ἀπωνίου καὶ πέτρου τῶν σαβίτων καὶ ἀποστολικῶν ἀφμε, ἰαννουαρις δ. 4^{ον} φ. 195 ἀναριθμα.

Ὁ πλήρης τίτλος ὡρῖσκειται ἐν φ. 3 ὡσαύτως ἱερῶν γραμμάτων: "Τοπικόν καὶ ἐκκλησιολογικῶν ἀκολουθίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας λαύρας τοῦ ὁσίου καὶ εὐσεβοῦ πατρὸς ἡμερῶν Σάββα. αὐτῆς δὲ ἡ ἀκολουθία γίνεται καὶ ἐν τῶν λοιπῶν τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις μενῶν. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν ταῖς κατά τοῦ ὁσίου ἁγίας τοῦ δευτέρου ἐκκλησιολογίας"

1 ἐνδ' ἀνωτ. σ. 215. 2 ἐνδ' ἀνωτ. I, τοῦ XV αἰῶτος σ. 268.

Ἡ ἐπίδοσις αὐτῆς μετὰ τὴν τοῦ ὄρους τοῦ ἱερολογίου καὶ ἱερολογίου, εἶναι ἡ σωστικὴ
 καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων. Τὸ τυπικὸν αὐτοῦ, ὅτι ἐφ' ἁραγματικῶς διέου
 τῶν ἐκκλησιαστικῶν τάξιν καὶ ἐπισημῶν εἶναι πολὺν μνημείον καὶ χριστι-
 ἀνικῆ ἀρχαιότητος. Νῦν ἐν ἁδῶ ἐκάστη μὴν κηπτηλαὶ καὶ ἐφορρῶζει αὐτὸ
 λαὸς ἀκολουθίας, ὡς ἀλλὰ κητορικὰ τυπικὰ, ἐφορρῶν δὲ εἶναι
 ἐσοῦν, ὅτι λέγει ὁ Legend, ὅτι ἀναφέρει, ὅτι καὶ ἡ ἐν Μονάχῳ δημοσία
 ἐβλιδήκη ἔχει δύο ἀντίτυπα τῆς ἐφορρῶς αὐτῆς ἐκδόσεως.¹

Τὸ ἱερεῖομενον διαρεῖται εἰς δύο μέρη καὶ τὸ μὲν ἑστὸν μέρος ἔχει
 τὸ κυρίως τυπικόν, τὸ δὲ δεύτερον τὰ ἀπορρητὰ τοῦ Μάρκου κατ.

Α' Μέρος. Ὁ τίτλος ἐν φ. 131 "Πίναξ σὺν θεῷ ἁγίῳ εἰς τὰ κηφάλια τοῦ τυπικοῦ
 ἐμὲχρι τὰ ἐξῆς εἰς τὰ 3-133."

ἱερεῖς τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ.

ἱερεῖς τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ καὶ τῆς ἀχρυπνίας διατάξεις.

ἱερεῖς τῶν ἀχρυπνιῶν τοῦ ὅλου ἑνιαυτοῦ.-

ἱερεῖς ἐν ἐπισημῇ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διατάξεως τῶν ἱεροσολύμων, ὅπως ἀρ-
 ἱετολογεῖσθαι τὸ ψαλτήριον ἐν ὅλῳ τῷ ἑνιαυτῷ.-

ἱερεῖς τοῦ πᾶς χρή σημαίνει καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

ἱερεῖς τῆς ἀκολουθίας τῶν σαββάτων τοῦ ὅλου ἑνιαυτοῦ εἰς τὴν μὴν ἁγίαν.

ἱερεῖς τοῦ ποίους κανόνας προτιμητέον.

ἱερεῖς τοῦ γινώσκειν πᾶς ἀναγινώσκοντες τὰ ἁγία εὐαγγέλια καὶ αἱ αὐτῶν ἐρμ-
 ἱε.-

ἱερεῖς τοῦ γινώσκειν ποίας λειτουργίας χρή λέγειν ὅλῳ τῷ ἑνιαυτῷ.

ἱερεῖς τοῦ γινώσκειν τὰ εὐαγγέλια ἀναστασιμα εὐαγγέλια, πᾶς ὅφειλουσιν ἀναγι-
 σκεσθαι ἀπὸ τῆς ἁγίας μεγάλης κυριακῆς ἄχρι τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς.-

ἱερεῖς σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ μνηολογίου τῶν 16 μηνῶν.-

ἱερεῖς ἀκολουθία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ψαλμωδίας τε καὶ συντάξεως τοῦ ὅλου ἑνιαυ-
 τοῦ ἀρχομένη ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου μέχρι μηνὸς Αὐγούστου.-

Μέρος Β' φ. 133-170. "Μάρκῳ τῶν ἀμαρτωλῶν ἱερομονάχῳ ἀνάγραμμα κωνηδὲν εἰ-
 ἀ ἀποροῦμενα τοῦ τυπικοῦ." καὶ φ. 170-172 "Πίναξ ἀκριβῆς εἰς τὰ ἀποροῦμενα
 τοῦ τυπικοῦ."

φ. 173-174. "Ἐκ τῶν νομοτικῶν διατάξεων"

φ. 175-174. "Τοῦ ὀσιωτάτου πατριάρχου Νικολάου Κωνσταντινουπόλεως πατρι-

Αποσπασμα τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐκκλησιαστικῶν οὐτως ἐπιπὺν τυπικῶν ἀποδείξετε, ὡς λέγει ὁ Συμεὼν Δεσσαλονίκης περὶ τῆς τελοσφένης προηρισμένης ἐν Τετάρτῃ καὶ Πάρασκευῇ τῆς Ἑποφάσε ἀναφῆρυν, καὶ ἡς ἀφήρηται ἀπὸ τῆς ἄλλης τυπικῆς. "Ἐπεὶ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἱεροσολυμητικοῦ τυπικοῦ, ὡς ἀρ. μετακινῆσαν. ἔτιρον δὲ ἐπὶ τὸ τυπικὸν ἐκκλησίας, ὡς ἀρ. καὶ ἄλλα εἶχον ἐκκλησιαί, αὐτοὶ οὐκ εἶδον τῶν ἐθνῶν εἰσδρόμαι ἐπιτάξιν τοῦ ἀποστόλου. ἐν τῇ καθολικῇ δὲ ἰστορῆσει ἀποδείχεται τῆς Δεσσαλονικίαν ἐκκλησιαί".* Τούτων οὐτως ἐχόντων καὶ ἐναρξάν ἐκείνης δὲ ἵνα τὰ ὡς τὸ ἐκδοθέν τυπικὸν αἰτιολογῆται ὡς οὐτως τῆς Δεσσαλονικίαν τυπικῆς βιβλίον, ὡς ἐκδοθῆται ἡ αἰτία τῆς ἐκκλησίας ὡς ἀρ.

δοσὶς, καὶ δὴ τὸ Τυπικὸν τὸ ἱεροσολυμητικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα, ὡς ἡ ἀ' ἐκδοσὶς τῆς 1545 ἐν Βενετίᾳ γινώσκῃ, φέρει ἐν φ. 3 τὸ ἔξῃ σημείωμα: "... αὐτὴ ἡ ἐκδοσὶς γίνεται καὶ ἐν ταῖς λαοταῖς καὶ ἐν ἱεροσολύμοις μόνον, ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἀγίαις τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαις".² Περὶ τοῦ κατηγοριτικοῦ τοῦ τυπικοῦ τοῦτου ἱεροσολυμητικοῦ ὁ Περφύριος Γ' ὡσαύτως φέρει: "ἔχουσι δὲ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις μόνον τοῦ Βυζ. κράτους." Ἐπεὶ δὲ τὸ ἱεροσολυμητικὸν τυπικὸν καὶ ἐν τῇδε τῇ σιβαθμία ἀποδείχεται καὶ ἀνωτέρω δεσφίσει ἡ βασιλεύουσα ἐστὶν, γράφει Μπαχ. ὁ Παλαιολόγος ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ βουναίου ἀξεντίου: Κεῖλος ὁ Λαρεΐταις ἐν τῷ "Τυπικῇ διατάξει" ἐπιφανῶς Μαχιαῖα ποίησις λέγει: "καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐπιταξίν αὐτοῦ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ὅπως ἐμφανίζοιτο τοῦτο ἐν τῷ παλαιῷ τυπικῷ, ὡς ἔφη γράφει ὁ Μιχαήλ οὗτος: "τῷ τῷ ἁγίῳ ἱεροσολυμητικῷ τυπικῷ (τὸ τυπικὸν) εἶναι ἀποδείχεται δανεισμένον ἀπὸ τοῦ καθολικῶν τυπικῶν τοῦ ἁγίου Σάββα καὶ τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος καὶ Κεριακοῦ καὶ Σωφρονίου".³ ἐν τούτοις διὰ τοῦ κοινοβιακοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τυπικοῦ ἀνεπίσημον καὶ ἐν τῷδε τῷ τυπικῷ τοῦ ἱεροσολυμητικοῦ τυπικῶν.⁴ Πρὸς τοῦτοις δὲ ἵνα ἀποδείχῃ ὡς ἡ διαφορά μεταγραφῆς καὶ γινώσκαι ἐπισκοπῶν καὶ πατριαρχῶν περὶ τῶν ἀποφασισμένων τυπικῶν. ἐκ τούτων διδακόμεθα ὡς ὅσον ἠλλοιώθη τὸ τυπικὸν τῶν αἰώνων. οὕτως ἡ πρό τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σταυροῦ ἡτοιμασμένη γίνεται νῦν, ὡς ἀποδείχεται ὁ πατρ. Γερμανὸς ὡς ἡμετέροις διατριβῆν, ἵνα ὡς ἀνεπίσημον δημοσιεύσῃ ἡμετέροις ἐπιφανῶν.

* Συμεὼν... Δεσσαλονίκης... περὶ τοῦ δεσφένου καὶ τῶν ἐπιταξίν... ἴσταιν 1684, σ. 559.
¹ Βλ. ἱστορικὸν ἐκδ. 1598 ἐπὶ τῇ ἐπιταξίν τοῦ τυπικοῦ τοῦ ἁγίου Σάββα, Στουδίου, ἁγίου Ἐποφάσε καὶ ἁγίου Νικολάου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ἱστορικὸν ἐκδ. ἴσταιν 4, 1: 7-7.
² ἁγίου Ἰωάννου τυπικῶν 1545, 1603, 1615, 1641. ³ Περὶ τοῦ τυπικοῦ τῆς Παναθηναϊκῆς ἱστορίας ἐκκλησιαστικῆς σ. 220 ἐ. W. Fischer, Zur dem Typikon des hl. Sabbai (Byz. Zeitschrift) τ. 11, 1894, σ. 300-11, καὶ 24, 1874, σ. 165-71. ⁴ Χριστιανικὴ ἀνατολή, ἐκδ. 11, σ. 99.
⁵ ἱστορικὸν ἐκδ. Τυπικῶν Α' σ. 785. Οὕτως καὶ ἐν τῷ ἐπιφανῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς τυπικῆς τοῦ ἁγίου Σάββα κατὰ τὸν ἱστορικὸν τῆς ἐκκλησίας σ. 573. ⁶ Βορθητικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως σ. 193. ἐν τῷ τυπικῷ τῆς ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκδ. 1894, σ. 19-20. ⁷ ἱστορικὸν ἐκδ. Χαριτωνῶν ἱστορίας, ὁμοιογενῆς ἐκδ. ἱστορίας τῆς ἐκκλησίας σ. 19-20. ⁸ ἱστορικὸν ἐκδ. Χαριτωνῶν ἱστορίας, ὁμοιογενῆς ἐκδ. ἱστορίας τῆς ἐκκλησίας σ. 19-20. ⁹ ἱστορικὸν ἐκδ. Χαριτωνῶν ἱστορίας, ὁμοιογενῆς ἐκδ. ἱστορίας τῆς ἐκκλησίας σ. 19-20.
 ἑπιφανῶν τούτων παρασημῶν ὡς ἐπιφανῶν βοήθησις ἐκ τοῦ Ρώσου Μ. Σκαμπαλιανόβιου τῆς "ἱστορίας καὶ ἐμφανείας τοῦ τυπικοῦ", Κίεβον 1910, ὡς ἀρ. ἐπιφανῶν τῆς ἐκκλησίας κατὰ τὸν ἱστορικὸν μετὰ τῶν ἐπιφανῶν τῆς ἐκκλησίας ἐκ τοῦ φιλοῦ ἀρχιεπισκόπου τοῦ καλλινοῦ Μιχαήλ ἐκ τῶν ἱστορίας: "ἱστορικὴ διαφωτιστικὴ τῶν τυπικῶν τῆς ἐκκλησίας" ἐν Νέα Σιών τόμ. 17, 1922, σ. 157, 248, 363 καὶ 502.

c. 534. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμεῶν Συρριανοῦ πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως,
ἐπι τῆς νηστείας τοῦ Σαυροῦ, ἡγουμένη ὑψόστως κατὰ σίχους ἰαμβοῦς:

Πάσα ψυχὴ ἀνθρώπου βεβαλωμένη,
ἐν τῶντων ἐλθαυρίσθαι καὶ τῆς τριάδος,
τὰς τρεῖς προσέχει νηστείας εὐχρωμένως,
αἱ ἡδηλοῦσι τῆς τριάδος τὸν τῶντων.

c. 535. Ἄλλ' οὖν ἡμεῖς ἀνθρώποι οἱ στυρόν φέροντες,
ἐν ἁίμοις ἐχθίσταται χριστῷ στυροῦσθαι
δέον ἐστὶ νηστεύειν καὶ εἰς ἐρητίαν
ἐν μηνὶ τῷ ἐβδομῷ δυοῖν ἐσώλαμς,
ἡμέρας ἄγίας τοῦ Σαυροῦ τοῦ κυρίου,
ἵνα τὸν φωωσιὸν Σαυρόν εὐκόλως
τιμίαν ἀντιμίαν δοξάμεν (sic) τὸν δεσπότον.
τὸν δότια ἡμεῖν ὁμοῦ ἐν σωτηρίαν,
οἷου, τοῦ ἐραμερῆς ὅλον τοῦ χρόνου
τῷ χριστῷ αἰετὶ ἀπερῦστεν εἶσαν
ἀμουσον τὸν τῶντων ἢ τὸν τῶντων δέωρα.
Ὁ τοῦσ θεοτοῖς ἰορῶντος Ἀδάμ ἐμῆτος
γεωσάμενος τοῦ ζύξου τε ἢ καλιυρίδη,
ὅλῳ τῷ γίγει μελιδωμε τῆς χύμης;
ἀλλ' ὁ Σαυρός τοῦμωσαν εἰσαγορδῶσαν
διτάμε τοῦ παδοῖος σαρρὶ δολῆρος.
καίτη Μωῦσῃ ἰεροισογραφεὶς τάσαι.
ἔχει γὰρ αὐτὴν ἐξασημοῦ ἡμέραν,
σηνησηγίαν ἐν μηνὶ τῷ ἐβδομῷ:

Δευτέρου κτανῶς τὸ πᾶδος τοῦ κυρίου
ἢ τὴν κτιὸν οὐμωσαν ὑποῦν πορδρῆσαι
τὸ πᾶδος τὴν στυρῶσαν, λαφὴν κυρίου
διᾶτοι τοῦλο ἢ τὴ ζύμωασα κτιὸς.

τοῦ τῶντων ἰεροτοῦ ἀδροισμα λῶ ἐρδεδόξην.
νηστείαν ἐυλεχοῦμεν, ἀγνήν τιμίαν.
ὁ γὰρ μετ' ἡμεῶν τὴν ἡμέραν νηστεύειν
ἢ δ' ἐν ἡμέρα λύχη δὲ ἢ μῆνη.

πλάτος ἢ φάρο (ἡγουε καὶ ὁλως) ὠφέυιε τῆς εὐσεβείας.

¹ κώδ. Μονῆς Καρακάου 229 τοῦ 1679, σ. 534-535.

ἰοῖσιων ἰαμβοῦν ἢ τὴν χύμη. ² ἄγίω. ἢ ἢ. ³ κτιὸς.

Σημ. Παρόμοιον ὑπόμνητον εὑρίσκον ἐπι τῷ νηστεύειν τοῦ δὲ
ἐνιαυτοῦ νηστεύειν ἐξ ὁδοῦ ἢ ὁ πατριάρχης Νικόλαος ὁ Γραμματικὸς ἐπι τοῦ πρώτου τοῦ
ἀγίου ἄβρος ἄδων, οὗ ἡ ἀρχὴ: "Κολωνίος μετ' ἡξίονος τῆντων ἰεροῦντων". Ὁ ἄρτοτον
κρονε ἐξ ὁδοῦ ἐν τῷ τοῦ ἀγίου Σαβα τωσῶν (1545, φ. 175-4) κωνσὶν δὲ ἀσσοδῶδων
ἰπαιτεῖα ἐπος ἀνῆστοσῶσαν τοῦ καθηγουμένου τοῦ Σινα ὄρου". Καὶ ἄλλαι ἐγένοντο ἐν
ἐσῶσι ἢ ἰσοῦ καὶ τῶντων ἢ ἄδωνε (σ. 249-25) μετὰ διαρδωμῆντων ἐπιγραφῶν: ὁ δὲ λαυρία
τῆς Σηρκεῶν ἰαμβοῦς ἐν ἐπιτομῇ Παλαμῆ ἰβ. 1918, σ. 315-25) ἢ ἀνεκδοτον μετ' ἐπι
χρονῶν τῶν ἁγίων κωνσταντινουπόλεως.

(ἔσθαι οὐτέστι)

Πίναξ ἀκριβής εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ τυπικοῦ. —

Τὰ δυσχερῆ πῶς, τυπικοῦ ἐκθ' πυξίδος. Πολλοίς, ὁποῖς, πρὸς διάγνωσιν
λύει Μηνί Σεπτεμβρίῳ, α'. Περὶ ἐκθ' Ἰνδίκτου, καὶ τοῦ ὁσίου Σω-
μεῖν, εἰ τύχωσιν ἐν κυριακῇ. — κεφάλαιον α'.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιγ'. Περὶ ἐκθ' εὐροτικῶν ἐγμαινίων, εἰ τύχη
ἐν κυριακῇ. — κεφάλαιον β'.

Μηνί Οὐκτωβρίῳ, ια'. Περὶ ἐκθ' ἐβδόμης συνόδου, πῶς καὶ πότε
ὀφείλει ψάλλεσθαι. κεφάλαιον γ'.

Μηνί Νοεμβρίῳ, ιε'. Περὶ ἐκθ' ἀρχῆς ἐκθ' τεσσαρακοστῆς
τῶν χριστουγεννῶν. — κεφάλαιον δ'.

Περὶ ἐκθ' τεσσαρακοστῆς τῶν χριστουγεννῶν, εἰ τύχη
ἀλληλούϊα ἐν δευτέρῃ ἢ τετραδί, ἢ παρασκευῇ.
κεφάλαιον ε'.

Περὶ ἐκθ' ἀποδόσεως ἐκθ' εὐροτικῆς ἐκθ' εἰσοδουτικῆς
θεοτομῆς εἰ τύχη ἐν κυριακῇ κεφάλαιον στ'.

Περὶ τῶν τροπαρίων καὶ πεντακτίων τῶν προεορτίων τῶν
χριστουγεννῶν. κεφάλαιον ζ'.

Περὶ ἐκθ' προεορτίων χριστοῦ γεννήσεως παρασκευῆς, εἰ τύχη
τῆς καὶ τοῦ δεκεμβρίου μηνός. κεφάλαιον η'.

Περὶ ἐκθ' εὐροτικῶν τῶν χριστουγεννῶν, εἰ τύχη ἐν κυρια-
κῇ, πῶς ψάλλεται ἡ κυριακὴ, ἢ μετὰ τοῦ χριστου-
γεννησίν ἐν τῇ καὶ τοῦ δεκεμβρίου μηνός. κεφαλ. θ'.

Περὶ ἐκθ' ἀποδόσεως ἐκθ' εὐροτικῶν τῶν χριστουγεννῶν,
εἰ τύχη ἐν κυριακῇ. κε. ι'.

Μηνί Ιανουαρίῳ, α'. Περὶ ἐκθ' εὐροτικῆς ἐκθ' περιτομῆς
καὶ τοῦ μεγάλου βασιλείου, εἰ τύχωσιν ἐν κυ-
ριακῇ. κε. ια'.

Τῷ αὐτῷ μηνί, β'. Περὶ τῶν προεορτίων τῶν φώτων, τοῦ τροπαρίου κα-
τὰ πεντακτίου. — κεφάλαιον ιβ'.

Μηνί Φεβρουαρίῳ, β'. Περὶ ἐκθ' εὐροτικῆς ἐκθ' ὑπαπαντῆς, εἰ τύχη ἐν
κυριακῇ φαισάτου, ἢ τοῦ ἀσώτου, ἢ ἐκθ' ἀπομύρου, ἢ ἐκθ'
αυρῆς. — κεφάλαιον ιγ'.

Περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς ὑπαπαντῆς, πότε ἀποδίδοται, εἰ τύχη τῆς
ἐβδομαΐδος τῆς ἀπουρέου, ἢ τῆς κυρινῆς. κεφαλ. 10'.

Περὶ τῆς ὑπαπαντῆς εἰ τύχη τῶν ψυχῶν, ἢ μεθεόρτα, ἢ ἡ ἀ-
πόδοσις αὐτῆς. κεφάλαιον, 11'.

Περὶ τῆς ὑπαπαντῆς εἰ τύχη, τῆς ἐβδομαΐδος τῆς κυρινῆς. κε-
φάλαιον, 12'.

Περὶ τῶν μεθεόρτων τῆς ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῳσιν ἐν τῇ ἐβδο-
μαΐδι τῆς κυρινῆς. κεφάλαιον 13'.

Περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς ὑπαπαντῆς, εἰ τύχη τῆς σαββάτου τῆς
κυρινῆς. κεφάλαιον. 14'.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ὑπαπαντῆς, εἰ τύχη τῆς ἐβδομαΐδος
τῆς κυρινῆς. κεφαλ. 15'.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ὑπαπαντῆς, εἰ τύχη σαββάτου
τῆς κυρινῆς. κεφάλαιον 16'.

Μηνὶ φεβρουαρίῳ κα'. Περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας
κεφαλῆς τοῦ προδρόμου, εἰ τύχη τῆς κυριακῆς τοῦ τε-
λιῶντος μαίκαυ φαρισαίου. ἢ τοῦ αἰώτου ἢ τῆς κυ-
ρινῆς. κεφάλαιον, 17'.

Περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρό-
μου εἰ τύχη τῆς ἐβδομαΐδος τῆς κυρινῆς. κεφαλ. 18'.

Περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρό-
μου, εἰ τύχη τῆς σαββάτου τῶν ψυχῶν. κεφαλ. 19'.

Περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς κεφαλῆς τοῦ προδρόμου, εἰ
τύχη τῆς σαββάτου τῆς κυροφάγου. κεφαλ. 20'.

Περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρό-
μου, εἰ τύχη τῆς πρώτης ἐβδομαΐδος τῆς αἰτίας, ζεσσαρε-
μοστικῆς, κεφαλ. 21'.

Περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου,
εἰ τύχη τοῦ πρώτου σαββάτου τῶν ἡμερῶν. κεφαλ. 22'.

Περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου,
εἰ τύχη τῆς κυριακῆς τῶν αἰτίων ἡμερῶν. κεφαλ. 23'.

Περὶ τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου,
εἰ τύχη τῆς κυριακῆς τῆς σαυροπροσηκίσεως. κεφαλ. 24'.

Περί τῆς μνήμης τῶν αἰγίων εσσοσράκοντα μαρτύρων,
εἰ τύχη τῷ α', σαββάτων ἢ τῆ πρώτης, ἢ τῆ γ'. κυριακῆς
καὶ αἰγίων ἡσσειῶν. κεφαλ. κθ'.

Περί τῆς μνήμης τῶν αἰγίων εσσοσράκοντα μαρτύρων,
εἰ τύχη τῷ σαββάτῳ, καὶ ἀκαθίστου. κεφαλ. λ'.

Μηνὶ μαρτίῳ κε'. Περί τῆς ἑορτῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ, εἰ
τύχη τῆς ^{κυριακῆς τῶν ἡσσειῶν} ~~ἐπομνηστικῆς ἐβδόμη~~ κεφαλ. λα'.

Περί τοῦ εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῆς δ'. καὶ ἐβδομιάδας
κεφαλ. λβ'.

Περί τοῦ εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῆς ε'. τοῦ μεγάλου κα-
νόνα. κεφαλ. λγ'.

Περί τοῦ εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῷ σαββάτῳ καὶ ἀκα-
θίστου. κεφαλ. λδ'.

Περί τῆς ἀποδόσεως τοῦ εὐαγγελισμοῦ εἰ τύχη τῆς πεμ-
πτης κυριακῆς τῶν αἰγίων ἡσσειῶν. κεφαλ. λε'.

Περί τοῦ εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῷ σαββάτῳ καὶ αἰγίων
μαίδικαιου λαζάρου. κεφαλ. λστ'.

Περί τῆς ἑορτῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῆς κυ-
ριακῆς τῶν βαίων. κεφαλ. λζ'.

Περί τῆς ἑορτῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ εἰ τύχη τῆς αἰγίας
καὶ μεγάλης δευτέρας. κεφαλ. λη'.

Περί τῆς ἑορτῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῆς αἰγίας καὶ
μεγάλης τρίτης. κεφαλ. λθ'.

Περί τῆς ἑορτῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ εἰ τύχη τῆς αἰγίας καὶ μέγα-
λης τετάρτης. κεφαλ. λμ'.

Περί τῆς ἑορτῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ εἰ τύχη τῆς αἰγίας καὶ με-
γάλης πέμπτης. κεφαλ. λνα'.

Περί τῆς ἑορτῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ εἰ τύχη τῆς αἰγίας καὶ
μεγάλης παρασκευῆς. κεφαλ. λνβ'.

Περί τῆς ἑορτῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῷ αἰγίῳ καὶ
μεγάλῳ σαββάτῳ. κεφαλ. λνγ'.

Περί τῆς ἑορτῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ, εἰ τύχη τῆς αἰγίας καὶ
μεγάλης κυριακῆς καὶ πάσχα. κεφαλ. λνδ'.

Περὶ τοῦ ἔορτος τοῦ εὐαγγελισμοῦ εἰς τὴν αἰὲν δευτέρα ἢ αἰὲν κριση, τοῦ διακαινησιμου. κεφαλαιον με. —

Μηνὶ ἀπριλίῳ κγ'. Περὶ τοῦ μηνὸς καὶ αἵματος μεγαλομάρτυρα καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου, εἰς τὴν αἰὲν ἑβδομασθὶ τοῦ διακαινησιμου. κεφαλ. μοσ. —

Περὶ τοῦ μηνὸς καὶ αἵματος Γεωργίου, εἰς τὴν κωριακὴν αὐθιγὰν. κεφαλ. μζ. —

Περὶ τοῦ μηνὸς καὶ αἵματος Γεωργίου, εἰς τὴν αἰὲν κωριακὴν καὶ μυροφόραν, ἢ καὶ παραλύτου, ἢ τοῦ σαμαρείτιδος, ἢ καὶ τυφλοῦ. κεφαλ. μη. —

Περὶ τοῦ μηνὸς καὶ αἵματος μεγαλομάρτυρα Γεωργίου εἰς τὴν αἰὲν ^{αὐτῆς} κωριακὴν καὶ σαμαρείτιδος κεφαλ. μθ. —

Περὶ τοῦ μηνὸς καὶ αἵματος μεγαλομάρτυρα Γεωργίου, εἰς τὴν αἰὲν κωριακὴν καὶ σαμαρείτιδος. κεφαλ. ν'.

Μηνὶ μαΐῳ, η'. Περὶ τοῦ ἔορτος καὶ αἵματος Ἰωάννου καὶ εὐαγγελιστοῦ καὶ θεολόγου, εἰς τὴν αἰὲν κωριακὴν τῶν μυροφόρων. ἢ καὶ παραλύτου. ἢ τοῦ σαμαρείτιδος. ἢ τοῦ τυφλοῦ. κεφαλαιον. να. —

Περὶ τοῦ ἔορτος, καὶ αἵματος ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου καὶ θεολόγου εἰς τὴν αἰὲν μεσοπεντηκοστήν. — κεφαλαιον. νβ. —

Περὶ τοῦ ἔορτος, καὶ αἵματος καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου καὶ θεολόγου, εἰς τὴν αἰὲν κωριακὴν καὶ σαμαρείτιδος, κεφαλαιον νγ. —

Περὶ τοῦ ἔορτος καὶ αἵματος καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου καὶ θεολόγου, εἰς τὴν αἰὲν κωριακὴν καὶ αἵματιν παστέρων, κεφαλαιον νδ.

Περὶ τοῦ ἔορτος καὶ αἵματος ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου καὶ θεολόγου εἰς τὴν αἰὲν τετράδα, πρὸ τοῦ ἀναλήψεως καὶ κωριακὴν Ἰησοῦ Χριστοῦ. κεφαλ. νε.

Περὶ τοῦ ἀποδόσεως καὶ πάσχα, καὶ τετράδα πρὸ τοῦ ἀναλήψεως. — κεφαλ. νστ. —

Περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ αἵμου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου, εἰ τυχὴ
τῆ πέμπτη τῆς ἀναστάσεως. κεφαλ. νδ'.

Περὶ τῆς πορείας τῶν αἱμάτων ἀποστόλων, κεφαλ. νη'.

Περὶ τῶν ἕξ οἰκουμηνικῶν καὶ αἱμάτων συνόδων ἐορταζομέ-
νων, τῆς ἑσ' καὶ Ἰουλίου μηνός, κεφαλ. νθ'.

Περὶ τῶν ἐορτῶν τῆς θεοτομῆς καὶ γεννήσεως καὶ εἰσόδου, τῆς
ὑπαπαντῆς καὶ εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς κοιμήσεως, εἰ τυχὴ
ἐν κυριακῇ. κεφαλ. ξ'.

Περὶ τῶν θεοποτικῶν ἐορτῶν καὶ ὑψώσεως καὶ τιμίου σταυ-
ρου. τῶν χριστοῦ γεννῶν. τῶν αἱμάτων θεοφανεῶν, τῆς αἱμα-
παντιμοσύνης, καὶ τῆς μεταμορφώσεως, εἰ τυχὼν ἐν κυ-
ριακῇ. κεφαλ. ξα'.

Περὶ τῆς εἰποδόσεως τῶν θεοποτικῶν ἐορτῶν. κεφαλ. ξβ'.

Περὶ τῆς εἰποδόσεως τῶν θεοποτικῶν ἐορτῶν εἰ τυχὼν
ἐν κυριακῇ. κεφαλ. ξγ'.

Περὶ τῆς εἰποδόσεως τῶν ἐορτῶν καὶ ὑπεραγίας δεσποίνης
ἡμῶν θεοτομῆς. κεφαλ. ξδ'.

Περὶ τῶν θεοποτικῶν προεορτίων καὶ μεθεορτῶν, εἰ τυ-
χὼν ἐν κυριακῇ. κεφαλ. ξε'.

Περὶ προεορτίων καὶ μεθεορτῶν λεγομένων ἐν κυριακῇ ἀντὶ τῆς
ἀπακοῆς καὶ ἤχου. κεφαλ. ξστ'.

Περὶ προεορτίων καὶ μεθεορτῶν κανόνων, πῶς φαλλοῦται μετὰ
τῶν ἐν τῷ μηνί αἱμάτων. κεφαλ. ξζ'.

Περὶ δύο αἱμάτων ἔχοντων ποταμίον, πῶς εἰλεῖται λέγεσθαι, εἰ
τυχὼν ὁμοῦ μετὰ τῶν προεορτίων ἢ μεθεορτῶν ποταμίων.
κεφαλ. ξη'.

Περὶ προεορτίων καὶ μεθεορτῶν, εἰ τυχὼν μετὰ τοῦ αἵμου, ἔχον
καὶ λειτουργίαν ἐν σαββάτῳ. κεφαλ. ο'.

Περὶ τῆς λειτουργίας καὶ σαββάτου. κεφαλ. αα'.

Περὶ τοῦ ποτε οὐ σταχολογοῦμεν τῷ κυρίῳ ἄσωμεν. κεφαλ. αβ'.

Περὶ τοῦ τῷ κυρίῳ ἄσωμεν, ποτε σταχολογεῖται. κεφαλ. α γ'.

Περὶ τῶν εφορειῶν προεορτίων καὶ μεθεορτῶν, καὶ τῶν αἱμάτων,
πῶς λέγονται καθ' ἡμέραν. κεφαλ. α δ'.

Περὶ αἰνῶν δύο ἔχονταν τροπαίρια δύο παθ λέγονται ἐν κυριακῇ
μεφαλ. οσ'.

Περὶ προεορτίων καὶ μεθεόρτων τροπαρίων, εἰ τύχῃσιν ἐν κυρια-
κῇ. μετὰ αἰνῶν ἔχοντες τροπαρίων. μεφαλ. οδ'.

Περὶ αἰνῶν ἔχοντες ἀγρυπνίαν εἰ τύχη ἐν κυριακῇ. μεφαλ. ση'.

Περὶ αἰνῶν ἔχοντες πολυέλεον, ἑορταζομένου, εἰς, στ'. εἰ τύχη
ἐν κυριακῇ. μεφαλ. ιθ'.

Περὶ αἰνῶν ἑορταζομένου, εἰς, στ'. εἰ τύχη ἐν κυριακῇ μεφαλ. π'.

Περὶ τοῦ παθ ψάλλονται σὺν κανόνες οἱ νεκρώσιμοι εἰς τὰ παν-
νυχθία. μεφαλ. πα'.

Περὶ τροπαρίων τῶν ἀποδείπνων τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθε-
όρτων, καὶ αἰνῶν, καὶ τῶν ἡμερῶν ἐπὶ ἑβδομάδι. μεφαλ. πβ'.

Περὶ τῶν τροπαρίων τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, εἰ τύχῃσιν ὁμοῦ
ἐν κυριακῇ. μεφαλ. ιγ'.

Περὶ τροπαρίων τῶν αἰνῶν, καὶ τῶν πρώτων θεοδοκίων πῶς
λέγονται ἐν παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ ἐν σαββάτῳ καὶ
ἐν κυριακῇ μεφαλ. ιδ'.

Περὶ αἰνῶν ἑορταζομένου εἰς, η'. εἰ τύχη εἰ τετράδα ἢ παρα-
σκευῇ, ποῖα θεοδοκία λέγονται μεφαλ. πε'.

Περὶ τῶν πρώτων θεοδοκίων παθ λέγονται ἐν σαββάτῳ καὶ
ἐν κυριακῇ. μεφαλ. πδ'.

Περὶ αἰνῶν ἔχοντες εἰσοδον, καὶ τῶν πρώτων θεοδοκίων σιχη-
ρῶν. μεφαλ. πε'.

Περὶ τοῦ πόσε σιχολογῆται ἢ τιμιωτέρα μεφαλ. πθ'.

Περὶ αἰνῶν ἔχοντες εὐαγγέλιον, ὅσε τῷ κυρίῳ αἴσωμεν, οὐ
σιχολογῆται. μεφαλ. ς'.

Περὶ τοῦ πόσε γίνεται λιτή, καὶ πόσε, οὐ. μεφαλ. ζα'.

Περὶ τῶν προεορτίων τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, εἰ τύχῃσιν ἐν κυ-
ριακῇ. μεφαλ. ιβ'.

Περὶ αἰνῶν ἔχοντες πολυέλεον, καὶ ἑορταζομένου, εἰς, η'.
εἰ τύχη ἐν σαββάτῳ μεφαλ. ιγ'.

Περὶ τοῦ εἰ τύχη ἐν σαββάτῳ, ἀλληλουσία μεφαλ. ιδ'.

(7)

Περὶ τῶν ἡμερῶν καθ' ἑβδομάδος πῶς φαίλονται οἱ ματόνες
αὐτῶν μετὰ τῶν αἰγίων τοῦ μνησίου. - κεφαλ. 4ε'. -

Περὶ τοῦ πῶς δεῖ θυμῶν. κεφαλ. 4στ'. -

Προκείμενα ἀναστροφῆς τῶν κυριακῶν εἰς τὸν ἔρθρον
κεφαλ. 4ζ'.

Προκείμενα καὶ ἀλληλουτάρια καὶ εὐχαῖς λειτουργίᾳ
φαλλόμενα, καθ' ὅλης ἑβδομάδος εὐχαῖς ἡμέρας οὐ φαίλε
καὶ ἄσπασμα, αἶμα δὲ καὶ κοινωτικὰ κεφαλ. 4θ'.

Περὶ τοῦ πῶς μέλλουσιν φαίλεσθαι καὶ προκείμενα
ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου. κεφαλ. ρ'.

Τέλος τῶν αἰγίων τῶν ἀποφρόνων τοῦ αἰνίου. -

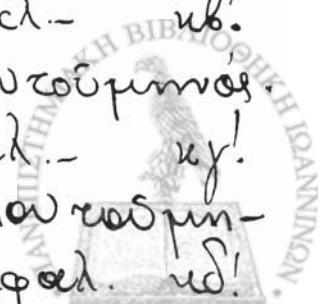

Πίναξ σὺν Θεῷ Ἁγίῳ εἰς τὰ κεφάλαια τοῦ Τυπικῆ.

Εἶδησις τῶ μικροῦ ἑσπερινῶ κε-
 φάλαιον. α.
 Εἶδησις τῶ μεγάλῃ ἑσπερινῶ καὶ
 τῆς ἀγρυπνίας διατάξις κεφαλ. β'.
 Εἶδησις τῶν ἀγρυπνιῶν τοῦ ὄλου ἐ-
 νιαυτοῦ. κεφάλαιον. - γ'.
 Ἐμφρασις ἐν ἐπιτομῇ τῆς ἐκκλησι-
 αστικῆς διατάξεως ἱεροσολύ-
 μων, ὅπως ὀφείλει σιχολογεῖσθαι
 τὸ ψαλτήριον ἐν ὄλω καὶ ἐνιαυτῶ.
 κεφάλαιον. - δ'.
 Περὶ τοῦ πῶς χρῆσι καίνων κατ'
 εὐαγγελίῃ ἡμέραν κεφαλ. ε'.
 Εἶδησις τῆς ἀμολουθίας τῶν σαββά-
 των τοῦ ὄλου ἐνιαυτῶ εἰς τὴν μῆ-
 ρη αἰῶν. κεφάλαιον. - στ'.
 Περὶ τοῦ ποίους κανοναί προσμη-
 ρεον. κεφάλαιον. - ζ'.
 Περὶ τοῦ γινώσκων πῶς ἀναρνῶ-
 σιονται καὶ εὐαγγέλια, καὶ αὐ-
 τῶν ἐρμηνεύσιον. κεφαλ. η'.
 Περὶ τοῦ γινώσκων, ποία λειτουργ-
 ρία χρῆ λέγειν ἐν ὄλω καὶ ἐνιαυ-
 τῶ. κεφάλαιον. - θ'.
 Περὶ τοῦ γινώσκων τὰ ἐπινα
 ἀνασώσιμα εὐαγγέλια, παθ' ὀφεί-
 λουσιν ἀναρνῶσι εἶσθαι, ἀπό-
 κτ' ἀγία καὶ μεγάλῃς ὑποτακῆς,
 ἕχρι τῆς ἀγίας πνευματικῆς
 κεφαλαιον ι'.

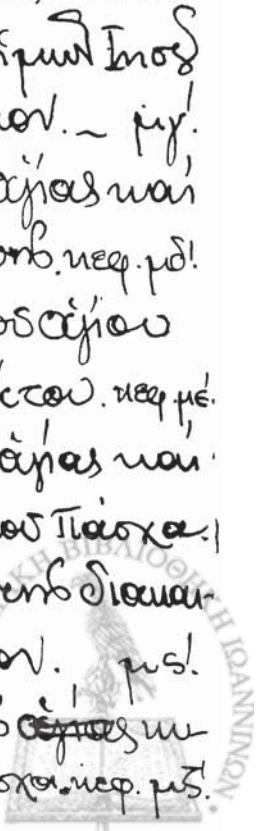
Μὴν Σεπτέμβριος ἔχων ἡμέρας, λ'.
 ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ νύξ.
 ὥρας, ιβ'. κεφάλαιον. - κα'.
 Εἶδησις ἐν τῇ ὑψώσει τοῦ τιμίου καὶ
 ζωοποιῦ σαρκοῦ τοῦ χριστοῦ κεφαλ. ιβ'.
 Εἶδησις τοῦ τύπου τοῦ οὐκωβρίου
 μηνός κεφαλ. - χγ'.
 Εἶδησις τοῦ τύπου τοῦ νομβρίου
 μηνός. κεφάλαιον. - ιδ'.
 Εἶδησις τοῦ τύπου τοῦ δεκεμ-
 βρίου. κεφαλαιον. - ιε'.
 Εἶδησις τῶν ὥρῶν τῆς παραμο-
 νῆς τῆς χριστοῦ γενήσεως. - ις'.
 Εἶδησις τοῦ τύπου τοῦ ἰαννου-
 αρίου μηνός. κεφαλ. - ιζ'.
 Εἶδησις τῶν ὥρῶν τῆς παραμο-
 νῆς τῆς ἀγίας Θεοφανείας. κεφ. ιη'.
 Εἶδησις τοῦ ἀγασμῶς τῆς παρα-
 μονῆ τῶν φώτων. κεφ. - ιθ'.
 Εἶδησις τοῦ τύπου τοῦ φεβρου-
 αρίου μηνός. κεφαλ. - κ'.
 Εἶδησις τοῦ τύπου τοῦ μαρτί-
 ου μηνός. κεφαλ. - κα'.
 Εἶδησις τοῦ τύπου τοῦ ἀπριλί-
 ου μηνός. κεφαλ. - κβ'.
 Εἶδησις τοῦ τύπου τοῦ μηνός
 Μαΐου. κεφαλ. - κγ'.
 Εἶδησις τοῦ τύπου τοῦ μηνός
 Ἰουνίου. κεφαλ. - κδ'.

εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ μνησίου τοῦ
 σου. κεφαλ. — κδ.
 εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ μνησίου αὐ-
 τοῦστος. κεφαλ. — κς.
 ἑκάταξις τοῦ τύπου τοῦ αἰγίου
 καὶ μεγάλης τεσσαρακοσῆς.
 ἦτοι τοῦ τρωαδίου. κεφαλ. — κς.
 εἴδησις τοῦ τύπου, τοῦ κυριακῆ
 τοῦ αἰσώτου. κεφαλ. — κα.
 εἴδησις τοῦ τύπου, τοῦ κυριακῆ
 ἐν ἀπόκρυσ. κεφαλ. — κθ.
 εἴδησις τοῦ τύπου, τοῦ κυριακῆ
 τῆς κυριακῆ, καὶ τοῦ πρώτου ἑβδο-
 μάδος τῶν αἰγίων νηστειῶν. κεφ. λ.
 ἑκάταξις τῶν ἀποδείπνων τοῦ αἰγίου
 καὶ μεγάλης τεσσαρακοσῆς
 κεφάλαιον. — λα.
 ἑκάταξις τοῦ πρώτου κυριακῆς
 τῶν αἰγίων νηστειῶν, ἦτοι ἐν ὀρθοδο-
 ξίᾳ, καὶ τοῦ δευτέρου ἑβδομά-
 ρος τῶν αἰγίων νηστειῶν. — κεφ. λβ.
 εἴδησις τοῦ τύπου, τοῦ β' κυριακῆ
 τῶν αἰγίων νηστειῶν, καὶ διὰ καξίς
 τοῦ μετ' αὐτῆς ἑβδομάδος, κεφ. λγ.
 ἑκάταξις τοῦ γ' κυριακῆ τῶν αἰ-
 γίων νηστειῶν, καὶ τοῦ μετ' αὐτῆς
 ἑβδομάδος. κεφαλ. λδ.
 εἴδησις τοῦ τύπου, τοῦ τετάρτου
 κυριακῆ τῶν αἰγίων νηστειῶν,
 καὶ τοῦ μετ' αὐτῆς ἑβδομά-
 δος. κεφαλ. λε.

εἴδησις τοῦ τύπου, τοῦ πέμπτου
 κυριακῆ τῶν αἰγίων νηστειῶν
 καὶ τοῦ μετ' αὐτῆς ἑβδομά-
 δος. κεφαλ. — λς.
 εἴδησις τοῦ ἑσπερινου τοῦ
 σαββάτου τῶν βασίλων, καὶ
 τοῦ κυριακῆ. κεφαλ. λς.
 εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ αἰγίου
 καὶ μεγάλης δευτέρας. κεφαλ. λθ.
 εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ αἰγίου καὶ
 μεγάλης τρίτης. κεφαλ. λθ.
 εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ αἰγίου
 καὶ μεγάλης τετάρτης. κεφαλ. ς.
 εἴδησις τοῦ τύπου τῆς αἰγίου
 καὶ μεγάλης πέμπτης. κεφαλ. ς.
 εἴδησις τοῦ η' τοῦ αἰγίου καὶ
 μεγάλης πέμπτης. κεφαλ. ς.
 εἴδησις τοῦ αἰγίου τοῦ αἰγίου
 καὶ σωτηριωδῶν παθῶν, τοῦ κυ-
 ρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
 χριστοῦ. κεφάλαιον. — ςγ.
 εἴδησις τῶν ἁγίων, τοῦ αἰγίου καὶ
 μεγάλης παρασκευῆς. κεφ. ςδ.
 εἴδησις τοῦ τύπου, τοῦ αἰγίου
 καὶ μεγάλης σαββάτου. κεφ. ςε.
 εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ αἰγίου καὶ
 μεγάλης κυριακῆ τοῦ Πάσχα,
 καὶ τοῦ ἑβδομάδος τοῦ Διακαι-
 νισμοῦ. κεφάλαιον. ςς.
 εἴδησις τοῦ τύπου τοῦ αἰγίου τοῦ
 κυριακῆ τοῦ ἀντιπάσχα. κεφ. ςς.

- Είδησις κη' γ'. ιωριακή από τῶν πείρα, ἥτοι τῶν αἰγίων μωροφό-
ρων. κεφάλαιον. — μη'
- Είδησις κη' δ'. ιωριακή από τῶν πείρα, ἥτοι τῶν παραλί-
του. κεφάλαιον. — μθ'
- Είδησις κη' ε'. ιωριακή από τῶν πείρα ἥτοι κη' σαμα-
ρείκιδος. κεφάλαιον. — ν'
- Είδησις κη' εὐκτης ιωριακή από τῶν πείρα, ἥτοι τῶν εὐ-
γενετικῶν τωφλοῦ. κεφάλαιον. — να'
- Είδησις τῶν τύπου, κη' αἰγίων Χριστῶν τῶν θεῶν ἡμῶν, ἀ-
ναλήψεως. κεφάλαιον. — νβ'
- Είδησις τῶν τύπου, κη' ἐβδόμη ιωριακή κη' αἰγίων πεν-
τηκοστή. κεφάλαιον. — νδ'
- Είδησις ἀπὸ γουνηθισίας, κη' ιωριακή κη' αἰγίων πεντη-
κοστή. κεφάλαιον. — νε'
- Είδησις τῶν τύπου κη' ιωριακή τῶν αἰγίων πάντων. κεφ. νς'
- Είδησις τῶν τύπου κη' ἡσθεῖαι τῶν αἰγίων ἀποστόλων. κεφ. νς'

Πίνε τὸν οἶνον ἐλάχιστον. ὅσον γάρ κολοβοῦται, τοσοῦτον εὐφραίνεται τὰς πίνοντας. μόνον δίδου τῇ γαστρὶ, ἃ χρῆζει λαβεῖν. οὐχὶ γάρ ὅσα βούλεται λόγῳ τοῖνυν λαμβάνων, καὶ λόγῳ ἀπεχόμενος, οὐ καίμαρ τήσεται. ἀμεινον γάρ ἢ μετὰ λόγου οἶνοποσία, ἐπὶ μετὰ αὐτοῦ ὕδροποσίας. καὶ βλέπεται καὶ μετὰ λόγου τὸν οἶνον πίνοντας ἀνδρας ἀγίους, καὶ καὶ ἀνευ λόγου ὕδροποσῆσαντες ἀνθρώπων, βεβήλους. μηκέτι ψέξης, ἢ ἔπειτα νέουσι τὴν ἕλην, ἀλλὰ μαμαρισῆς, ἢ τελακῆσις τὴν γνώμη τῶν παλῶν ἢ παλῶν αὐτῆ χρωμένων. ἐπιένποτεῖ ωσὶ παρ' αἰγυπτίοις οἶνον, ἀλλ' οὐκ ἐβλάβη τὴν φρένα. ἀσφαλίσασι γάρ τὴν γνώμην. ὕδροπότησε δὲ πυθαγόρας καὶ διοχένης καὶ ἡλόων, ἐν οἷς καὶ μανικαῖσι, καὶ ἐλοπιόν σύστημα τῶν ἐθελοφιλοσόφων, καὶ εἰς τοσοῦτον ἠλάσαν κευκοδοξίαν, ὡς καὶ τὸν θεὸν ἀγνοῆσαι καὶ προσωνῆσαι εἶδωκα. οἱ γάρ τρόπον ἀφελεί ἠήσεῖα καὶ μετὰ λόγου αὐτῆ πράσιοντες, οὕτως βλάπτει τὰς ἀλόγους αὐτῆν μεσερχομένους. οὐ τὸ βραδυφαρῆσαι, τούτω μόνον τισεῖα ἐσὶν, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ ποιηλοφαρῆσαι. αἰουποῖ γάρ ἐστι τράπεζα, εἰς μονοειδέϊ τροφῇ οὐκ οὐκασμένη τὸ ἐμλυτον ἐπὶ παντοφαγίας, ὡς αἰνδὲς βέλυσσομένη. αἰουεῖ αὖτις. τοσαῦτον ὅσον κηλῶσαι ἐπὶ σαρκὸς τὰ κινήματα. εἰάν δὲ ἀσθενῆ, πρὸς ὑγίαν τὸ σῶμα καὶ μὴ πρὸς τροφὴν θεραπεία: —

οὐ μόνον κρατῆρας οἶνου τὴν δαίνοισαν μεθύσειεν εἴωθεν, ἀλλὰ καὶ ἡλιομοιή ὕδατος. καὶ πασῶν τροφῶν ὑπερβολῆ μεμαρωμένη καὶ ποσάξουσαν ταύτην ἀποστελεῖ. ἢ γάρ οἱ μετὰ καὶ μετὰ λόγου τῶν τροφῶν μεταλήψης ἐπὶ ὑγίαν φροντίζει καὶ σῶμα τῶν. οὐ τὴν ἀγρωσύτην ἀφαιρεῖται. εἰ μάλιστα τὴν κλίση καὶ ἀγρωσύτη καὶ τὰς λοιπὰς ἀρετὰς ἐμαυχόμεθα, ἕως οὐ τὴν πρὸς θεὸν ἀγάπην καὶ καὶ ἡλιομοιῶν μακροθώσομεν. ὁ γάρ μακροθώσομεν τὴν πρὸς τὸν ἡλιομοιῶν ἀγάπην. εἰ ἐαυτῷ ἔχει τὸν θεόν. αἱ γάρ ἀκρυβήτες, ἐματέρων τῶν μερῶν, ἐπίσης βλάπτουσι. —

¹ ἐκ τοῦ Ἰωαννικοῦ τοῦ ἀγίου Λάβα (περὶ τὸ τεχὸς ἐκτὸς ἀγρίου. παραλαίκα

καὶ ἴν' ἀπὸ νηστείας ὑπερβολή. —

Καὶ ἡ ἀπὸ γαστρῶς χορτασία. καὶ ἡ ἀπὸ ἀγρυπνίας ἀμετρία.
καὶ ὁ τοῦ ὕπνου κόρος. καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπερβολαί. καὶ γὰρ
γὰρ ἐγνωμένον ἄνδρα διὰ γαστριμαργίας μὲν μὴ ἴστανθ' ἔσθαι.
διὰ δὲ ἀμέτρου νηστείας καταβληθέντα. καὶ πρὸς τὸ πά-
θος ἀπὸ γαστριμαργίας ἐλιθίσαντας, διὰ τὴν προσγενομένην
ἐν αὐτῷ ἀμετρίᾳ ἀσθένειαν: —

4

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

ΤΕΛΕΣΘΗΣΟΜΕΝΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΕΝ ΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΩ
ΝΑΩ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ, ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ 12^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
1930, ΩΡΑΙ 6.30' Μ.Μ. ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ Γ' ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ.

Ὅτι ὁ ἔσπερινός ἦν ἠνωμένος τῷ ὄρφνῳ, ἢ ἰσάρα
ῤώσσοις βλ. Ν. Σίου ΚΘ', 1937, σ. 216

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ, ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ
ΥΠΟ ΣΟΦ. Λ. ΧΟΥΔΑΒΕΡΔΟΓΛΟΥ-ΘΕΟΔΟΤΟΥ,
ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ Γ' ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ, ΕΝΕΚΡΙΘΗ
ΥΠΟ ΤΟΥ Μ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ, ΤΕΛΕΣΘΗΣΟΜΕΝΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
ΕΝ ΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΩ ΝΑΩ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ, ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
12^{ης} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1930, ΩΡΑΙ 6.30' Μ. Μ. ΕΠ' ΕΥΚΛΗΡΙΑ ΤΟΥ Γ' ΔΙΕ-
ΘΗΙΟΥΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ.

Τοῦ ἐκκλησιασματος εἰσελθόντος ἤδη καὶ ἐστῶτος ἐν σιγῇ, εὐλαβείᾳ καὶ φόβῳ Θεοῦ, οἱ ψάλται, ἑταῖροι τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου «Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός», κατέρχονται ἐκ τοῦ γυναικωνίτου τοῦ ναοῦ, καθ' ὥραν 6.20' μ. μ., ρασοφοροῦντες, εἰσερχόμενοι δὲ διὰ τῆς κυρίας πύλης τοῦ ναοῦ εἰς στοίχους ἀνὰ δύο καὶ προσκυνοῦντες πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης καταλαμβάνουν ἀθορούβως τὰς ἐν τῷ δεξιῷ καὶ ἀριστερῷ χορῷ θέσεις των.

Ὁρα 6.30' μ. μ. τῶν κωδῶνων σημαινόντων προσέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐνδνό-
μενος δ' ἐν τῷ Νάρθηκι τὸν Μανδύαν καὶ προπορευομένου τοῦ κλήρου μετὰ
διβαμβούλου εἰσέρχεται καὶ εὐλογεῖ, τῶν χορῶν ὁμοῦ ψαλλόντων, εἰς ἤχον β',
Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Οἱ χοροὶ ὁμοῦ, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, εἰς ἤχον πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ, τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν,
εὐχαριστήρια ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε' ἀλλ', ὡς ἔχουσα τὸ
κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω
σοι Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ ταχθεὶς ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητὸν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροὶ ὁμοῦ. Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναγινώσκειν ἀπὸ τοῦ θρόνου τὸν Προοιμα-
κὸν Ψαλμὸν λέγων οὕτω.

Λεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Λεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Λεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ΠΓ' 103, 1 - 29.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐzteίνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερφᾶ αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πετρῶν ἀνέμων, ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα, ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς. Οὐ κλιθήσεται, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

* Ἀβυσσος, ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

* Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

* Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

* Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

* Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα· ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

* Ἐπ' αὐτά, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερφῶν αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

* Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ γλῶσσην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ. Καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

* Ὅρη τὰ ὑψηλά, τοῖς ἐλάφοις. Πέτρα, καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

* Ἐποίησε Σελήνην εἰς καιροῦς. Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

* Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ. Ἐν αὐτῇ, διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ, σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

* Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας!

Ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἕρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων, ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαΐζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Οἱ χοροί. Τὰ Ἀνοιξαντάρια Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος (1814), εἰς ἤχον πλ. δ'.

Ψαλμὸς ΡΓ' 103, 30-37.

Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος, ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἀλληλούια.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν γοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσι.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἀλληλούια.

.....

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται. Δόξα σοι Ἄγιε, δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι, Βασιλεῦ οὐράνιε, Δόξα σοι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Δόξα σοι ὁ Θεός, ἀλληλούια.

.....

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ. Δόξα σοι, Βασιλεῦ ἐπουράνιε, δόξα σοι Παντοκράτορ, σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι. Δόξα σοι ὁ Θεός, ἀλληλούια.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος ἐκφώνως τὰ Εἰρηνικά, τῶν χορῶν ὑπηχούντων ταπεινῇ τῇ φωνῇ τὸ Κύριε ἐλέησον (ἐξαπλοῦν, τοῦ Γ. Κανελλίδου) εἰς ἤχον πλ. δ'.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Χρυσοστόμου, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης, πάσης πόλεως γῶρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Λεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Ὁ χορός. Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός. Ἀμήν.

Οἱ χοροὶ. Κεκραγάριον Πέτρου Λαμπαδαρίου καὶ Βυζαντίου Πρωτοψάλτου, εἰς ἤχον α΄.

Ψαλμὸς ΡΜ΄ 140, 1 — 2.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς Σέ. Εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς Σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς Σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου. Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Οἱ χοροὶ. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα εἰς ἤχον α΄.

Στίχ. Ψαλμ. ΡΚΘ΄ 129, 3. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ Σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παρὰσχου ἡμῖν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας ἐν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Ψαλμ. ΡΚΘ' 129, 4. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε Κύριε. Ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Στιχηρὸν τῆς Πεντηκοστῆς εἰς ἤχον δ'.

Στίχ. Ψαλμ. ΡΚΘ' 129, 5. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἦν μὲν αἰεὶ καὶ ἔστι καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' αἰεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον καὶ συναριθμούμενον. Ζωὴ καὶ ζωοποιοῦν, φῶς καὶ φωτὸς χορηγόν, αὐτάγαθον καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. Δι' Οὗ Πατὴρ γνωρίζεται καὶ Υἱὸς δοξάζεται καὶ παρὰ πάντων γινώσκειται Μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Στιχηρὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς ἤχον πλ. β'.

Στίχ. Ψαλμ. ΡΙΣΤ' 116, 1. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινεσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Βουλὴν προαιώνιον ἀποκαλύπτων σοι, Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε σὲ κατασπαζόμενος καὶ φθειρόμενος. Χαῖρε γῆ ἄσπορε, χαῖρε βάτε ἀφλεκτε, χαῖρε βάθος δυσθεώρητον, χαῖρε ἡ γέφυρα πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἢ μεταγούσα, καὶ κλίμαξ ἢ μετάρσιος ἣν ὁ Ἰάκωβ ἐθεάσατο, Χαῖρε θεία στάμνε τοῦ μάννα, χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς, χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνόρθωσις. Μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Δοξαστικὸν τῆς Πεντηκοστῆς εἰς ἤχον πλ. β'.

Λόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκίνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἁγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τούτου ψαλλομένου ὁ κληρὸς ἐξέρχεται ἐκ τῆς Πύλης τῆς Προθέσεως, προηγουμένων λαμπάδων καὶ Ἐξιπτερίγων, καὶ διὰ τοῦ βορείου κλίτους εἰσέρχεται εἰς τὸν σωλέαν καὶ παρατάσσεται πρὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Εἴσοδος. Ὁ Διάκονος θυμῶν, Σοφία. Ὁρθοί!.

Οἱ χοροὶ ὁμοῦ καὶ οἱ ταχθέντες κληρικοὶ ψάλλουν τὴν Ἐπλύχνιον Εὐχαριστίαν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνογένους ἐπισκόπου Πηδαχθῆς, ἀθλήσαντος ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. *Εἰς μέλος ἀρχαῖκὸν τετράσημον καὶ εἰς ἤχον β'.*

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρὸς οὐρανοῦ ἀγίου μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ. ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν Σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος Σε δοξάζει.

Ὁ Διάκονος. Ἐσπέρας, Προκείμενον!.

Οἱ ταχθέντες κληρικοὶ ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ εἶτα οἱ χοροὶ ἐναλλάξ ψάλλουσι τὸν ψαλμὸν ΟΣΤ 76, 13, *εἰς ἤχον βαρύν.*

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; Σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, τῶν χορῶν ὑπηγούντων ταπεινῇ τῇ φωνῇ. «Κύριε ἐλέησον» τρίφωνον, *εἰς ἤχον πλ. δ'.*

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν. Κύριε Παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Χρυσοστόμου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοὶ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροὶ ὁμοῦ Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός Σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροὶ ὁμοῦ Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Δέησιν, τῶν χορῶν ὑπηχούντων ταπεινῇ τῇ φωνῇ Παράσχου Κύριε, τριφωνον εἰς ἤχον πλ. δ'.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαισχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ χορός. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός. Σοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς. Εἶη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξαμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός. Ἀμήν.

Οἱ χοροὶ τὰ Ἀπόστιχα. Ἀναστάσιμον εἰς ἤχον πλ. α΄.

Κύριε ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας καὶ τὸν θάνατον πατήσας, Σωτὴρ ἡμῶν. Ὁ φωτίσας τὸν κόσμον τῷ Σταυρῷ τῷ Τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψαλμ. ΜΔ΄ 44, 14. Τὸ πρόσωπόν Σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Θεοτοκίον εἰς ἤχον πλ. α΄.

Θρόνος χειρουβικὸς ἀληθῶς ὡς ὑπερτέρα τῶν κτισμάτων γεγένησαι. Ἐν σοὶ γὰρ ὁ Θεῖος Λόγος, τὴν ἡμετέραν μορφὴν ἀναπλάσαι θέλων, κατεσκήνωσε, καὶ σοῦ ἐξελήλυθε σαρκοφόρος ὡς εὐσπλαγγνος, Σταυρὸν καὶ Πάθος δι' ἡμᾶς κατεδέξατο, καὶ ἀνάστασιν ὡς Θεὸς ἐδωρήσατο. Ὅθεν ὡς καταλλάξασαν ἡμῶν τὴν κατάκριτον φύσιν τῷ Πλάστῃ, σὺν τούτῳ εὐχαριστοῦντές Σοι κράζομεν. Παράσχου παισιμάτων τὴν συγγώρησιν εὐχαῖς σου ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Εἰς ἤχον βαρύν.

Λόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξαστικὸν Θεοτοκίον, Ἰωάννου Κουκουζέλου τοῦ Μαῖστορος (ΙΒ΄ αἰῶνος).

Εἰς ἤχον βαρύν.

Ἄνωθεν οἱ Προφῆται Σὲ προκατήγγειλαν, στάμνον, ράβδον, πλάκα, κιβωτόν, λυχνίαν, τράπεζαν, ὄρος ἀλατόμητον καὶ θρόνον τοῦ Βασιλέως, προκατήγγειλαν ἄνωθεν οἱ Προφῆται.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὴν Ῥδὴν Συμεὼν τοῦ Θεοδοχοῦ (Λουκᾶ Β΄, 29 — 32).

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ταχθεὶς ἱερεὺς τὸν Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς. Ὅτι Σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς. Ἀμήν.

Ὁ α΄ χορὸς Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον εἰς ἤχον α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων Σοι Ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει Σου, Χριστέ, Δόξα τῇ Βασιλείᾳ Σου, Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ Σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ β' χορὸς Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ *εἰς ἤχον δ'*.

Σήμερον τῆς Σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίου ἢ φανέρωσις. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν. Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.

Ὁ Διάκονος. Σοφία.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός. Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν ἁγίων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων σου ἁγίων Ἀγίων, Ἐλεῆσαι καὶ σόσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εὐλογοῦντος, διὰ τοῦ Σταυροῦ, οἱ χοροὶ ὁμοῦ *εἰς ἤχον β'*.

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν Κύριε φύλαττε, εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα, εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα, εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Εἶτα, Θεοτοκίον Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος, *εἰς ἤχον γ'*, ὡς ψάλλεται ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς ἐβόα σοι Θεοτόκε. Ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; Τί δὲ ὀνομάσω σε, ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. Διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι. Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ ἱερεὺς. Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

